

De gode muligheder for at være på dagpenge har været en sovepude for de unge, en sovepude, som dels har afskåret mange fra at få en tilknytning til arbejdsmarkedet og dels – og det er nok så vigtigt – har betydet, at de ikke har fået den mulighed for personlig og social udvikling, som en uddannelse også giver.

For det tredje mangler vi relevante uddannelser, som passer til den gruppe unge, der ikke er til bøger og lange teoretiske uddannelsesforløb. Folketinget har allerede taget en række initiativer, som skal afhjælpe problemerne, forbedre vejledningsordninger, skabe bedre introduktionsforløb på erhvervsskolerne og nye uddannelses tiltag som f.eks. EGU og den fri ungdomsuddannelse.

Frafaldsprocenterne, vil jeg sige til hr. Aage Frandsen, er vi jo i gang med at gøre noget ved. Til gengæld kan jeg godt være enig i, at vi på et tidspunkt kommer til at se på taxametertilskudene og det frie udbud.

Der er ikke gjort nok. Derfor hilser Det Radikale Venstre regeringens nye ungdomsindsats meget velkommen. Den nye mulighed for at yde uddannelsesgodtgørelse til dagpengeberettigede unge og aktiveringsydelse til bistandsklienter på uddannelse vil gøre det mere attraktivt for unge at uddanne sig. Samtidig sikrer forslaget, at der ikke længere er store økonomiske uligheder inden for ungdomsgruppen.

I Det Radikale Venstre ser vi specielt frem til de forhåbentlig mange nye og anderledes uddannelsesforløb, som den nye lov om erhvervsgrunduddannelser lægger op til. Jeg vil gerne opfordre skolerne og arbejdsmarkedets parter til så hurtigt som muligt at komme med forslag til uddannelsesforløb, som er overskuelige, og som baserer sig på værkstedsundervisning. Der er brug for utraditionelle og nytænkende tiltag, som både appellerer til de unge og samtidig svarer til nye behov på arbejdsmarkedet.

I den sammenhæng er det selvfølgelig vigtigt ikke at lade sige begrænse af traditioner og faggrænser. De nye uddannelsesforløb skal gerne gå på tværs af eksisterende skel og hierarkier. Det håber jeg oprettelsen af ad hoc-udvalg, som skal udvikle og implementere de nye uddannelser, vil hjælpe med til. Vi har brug for hurtige og smidige strukturer, hvis vi skal løfte den store uddannelses- og beskæftigelsesmæssige opgave, som vi står over for.

Det er jeg sikker på at arbejdsmarkedets traditionelle parter har fuld forståelse for. Vi har

ikke brug for benspænd, vi har brug for nogle målrettede spark ind i dynen af velerhvervede rettigheder.

Endelig vil jeg opfordre undervisningsministeren og de parter, som inddrages i etableringen af de nye uddannelser, til at sørge for at lytte til de unge selv. Inddrag dem i planlægningen af uddannelserne, så vi ikke endnu en gang står tilbage med nogle uddannelser, som vi veletablerede voksne synes ser fine og gode ud, men som de unge føler sig fortabt i. Det skal være lysten, som driver værket, hvis dette vigtige projekt skal lykkes.

Jan Køpke Christensen (FP):

Det er kort til fru Elsebeth Gerner Nielsen. Jeg vil bare sige med hensyn til værkstedsundervisning: Man opfordrer til, at erhvervslivet skal finde nogle former for værkstedsundervisning, og det var, ligesom der lå i det, at så var der ikke så meget teori længere. Sådan er det jo ikke på erhvervsskolerne. Hvis man kender lidt til erhvervsskolesystemet, uanset om det er værkstedsundervisning, eller hvad det er, så er der altså i allerhøjeste grad brug for den teoretiske del, også i værkstedsundervisningen.

Men det er altså de tre lovforslag, L 24, L 25 og L 26, vi her taler om. Da undervisningsministeren præsenterede disse lovforslag, var de overordnede meldinger i hvert fald i dagspressen, at man skulle fjerne arbejdsmarkedets parter sidste rest af indflydelse på erhvervsuddannelserne. Det var ligesom det, der var overskriften i de her forslag, og det er jo som bekendt også det, der er tilfældet.

Når man så dykker ned i de holdninger, der ligger her i dag, ser man faktisk, at det i bund og grund er en devaluering af erhvervsuddannelserne, der er tale om. Vi må derfor klart meddele, at Fremskridtspartiets holdning til erhvervsuddannelsessystemet nok er stik imod undervisningsministerens holdning. Det, der er brug for, er netop, at arbejdsmarkedets parter indflydelse på erhvervsuddannelserne ikke bare skal gøres gældende som hidtil; indflydelsen skal også efter Fremskridtspartiets mening styrkes.

Er der nogen, der har begreb om erhvervsuddannelserne, er det naturligvis arbejdsmarkedets parter, og det er også Det Konservative Folkepartis og Venstres holdninger. Det, man kom ind på, var jo, at man sådan set syntes, at det her med ad hoc-udvalget osv. var meget positivt. Men det var, ligesom de faglige udvalg så alt for